

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 8. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 364/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 364/02	Lieta C-428/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Galicia</i> (Spānija) – <i>Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social un Tesorería General de la Seguridad Social</i>	2
2018/C 364/03	Lieta C-462/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 13. jūlijā <i>Mylène Troszczynski</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-626/16, <i>Troszczynski/Parlaments</i>	2
2018/C 364/04	Lieta C-493/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>UB/VA, Tiger SCI, WZ UB maksātnespējas administratora statusā, Banque patrimoine et immobilier SA</i>	4
2018/C 364/05	Lieta C-501/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – <i>BT/Balgarska narodna banka</i>	4
2018/C 364/06	Lieta C-505/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i>	7

2018/C 364/07	Lieta C-508/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – <i>Minister for Justice and Equality</i> /OG	8
2018/C 364/08	Lieta C-509/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – <i>Minister for Justice and Equality</i> /PF	8
2018/C 364/09	Lieta C-517/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Fédération des fabricants de cigares</i> /Premier ministre, <i>Ministre des Solidarités et de la Santé</i>	9
Vispārējā tiesa		
2018/C 364/10	Lieta T-646/16 P: Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija spriedums – <i>Simpson</i> /Padome (Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Paaugstinājums pakāpē – Klasificēšana pakāpē – Lēmums nepiešķirt ieinteresētajai personai AD 9 pakāpi pēc veiksmīgas atklātā AD 9 pakāpes konkursa nokārtošanas – Prasības noraidīšana pirmajā instancē pēc Vispārējās tiesas veiktās lietas nodošanas atpakaļ – Iztiesāšanas sastāvs, kas ir izdevis rikojumu pirmajā instancē – Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūra – Ar likumu izveidota tiesa – Likumīgas tiesas princips)	11
2018/C 364/11	Lieta T-693/16 P: Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija spriedums – HG/Komisija (Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Darbs trešā valstī – Administrācijas piešķirts mājoklis – Disciplinārsods – Pirmajā instancē celtas prasības noraidīšana – Iztiesāšanas sastāvs, kas pasludināja spriedumu pirmajā instancē – Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas kārtība – Ar likumu izveidota tiesa – Likumīgas tiesas princips)	11
2018/C 364/12	Lieta T-375/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. jūnijā – <i>Gollnisch</i> /Parlaments	12
2018/C 364/13	Lieta T-401/18: Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – <i>SFIE-PE</i> /Parlaments	13
2018/C 364/14	Lieta T-402/18: Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – <i>Aquino u.c.</i> /Parlaments	14
2018/C 364/15	Lieta T-422/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. jūlijā – <i>RATP</i> /Komisija	14
2018/C 364/16	Lieta T-437/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. jūlijā – <i>Tilly-Sabco</i> /Komisija	15
2018/C 364/17	Lieta T-459/18: Prasība, kas celta otrdienā, 2018. gada 31. jūlijā – <i>Lotte</i> /EUIPO – <i>Générale Biscuit-Glico France</i> ("PEPERO original")	17
2018/C 364/18	Lieta T-470/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. jūlijā – <i>Telenet</i> /Komisija	17
2018/C 364/19	Lieta T-471/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. augustā – <i>WV</i> /EĀDD	18
2018/C 364/20	Lieta T-482/18: Prasība, kas celta 2018. gada 10. augustā – <i>XF</i> /Komisija	19
2018/C 364/21	Lieta T-501/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. augustā – <i>Currency One</i> /EUIPO – <i>Cinkciarz.pl</i> ("CINKCIARZ")	20

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 364/01)

Jaunākā publikācija

OV C 352, 1.10.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 341, 24.9.2018.

OV C 328, 17.9.2018.

OV C 319, 10.9.2018.

OV C 311, 3.9.2018.

OV C 301, 27.8.2018.

OV C 294, 20.8.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. jūnijā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) – Jörg Paul Konrad Fritz Bode/Instituto Nacional de la Seguridad Social un Tesorería General de la Seguridad Social

(Lieta C-428/18)

(2018/C 364/02)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jörg Paul Konrad Fritz Bode

Atbildētāji: Instituto Nacional de la Seguridad Social un Tesorería General de la Seguridad Social

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā pieeja priekšlaicīgai vecuma pensijai tiek padarīta atkarīga no nosacījuma, ka izmaksājamās pensijas apmēram ir jābūt lielākam par minimālo pensiju, kādu attiecīgajai personai būtu jāizmaksā atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam, interpretējot šo “izmaksājamo pensiju” kā faktisko pensiju, ko izmaksā tikai kompetentā dalībvalsts (šajā gadījumā – Spānija), neņemot vērā arī faktisko pensiju, kuru attiecīgā persona varētu saņemt kā tāda paša veida pabalstu no vienas vai vairākām citām dalībvalstīm?

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 13. jūlijā Mylène Troszczyński iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-626/16, Troszczyński/Parlaments

(Lieta C-462/18 P)

(2018/C 364/03)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mylène Troszczyński (pārstāvis: F. Wagner, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-626/16;

Līdz ar to:

- atcelt Parlamenta ģenerālsēdētāja 2016. gada 23. jūnija lēmumu, kas pieņemts, piemērojot grozītā Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmuma 2009/C 159/01 “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem” 68. pantu, konstatējot parādu 56 554 euro apmērā;
- atcelt paziņojumu par parādu Nr. 2016-888, kas paziņots 2016. gada 30. jūnijā un ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja ir informēta, ka attiecībā uz viņu ir konstatēts parāds saskaņā ar ģenerālsēdētāja 2016. gada 23. jūnija lēmumu par “saistībā ar parlamentāro palīdzību nepamatoti samaksāto summu atgūšanu, piemērojot īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu”;
- lemt par tiesībām uz apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķiramo kompensācijas summu par morālo kaitējumu, kas izriet no nepamatotām apsūdzībām pirms jebkāda izmeklēšanas slēdziena paziņošanas, no viņas tēla aizskārums un no apstrīdētā lēmuma izraisītiem būtiskiem sarežģījumiem viņas personiskajā un politiskajā dzīvē;
- lemt par tiesībām uz apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķiramo summu saistībā ar tiesāšanās izdevumiem;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt visus izdevumus;
- pirms sprieduma taisīšanas: aicināt Parlamentu iesniegt J.O. administratīvās lietas materiālus un OLAF lietas materiālus, kas attiecas uz šo personu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats ir atvedināts no kļūdas tiesību piemērošanā un būtisku procedūras noteikumu pārkāpuma. Pirmkārt, Vispārējās tiesas spriedumi lietās *Bilde* un *Montel* esot jauns fakts, kas esot noticis pēc tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanas un kas izskaidrojot iesniedzamo pierādījumu veidu un skaitu. Reglamenta 85. panta 3. punkta nosacījumi esot tikuši izpildīti. Otrkārt, Vispārējā tiesa, apstiprinādama, ka var izskatīt tikai tos faktiskos apstākļus, kas ir tikuši norādīti ģenerālsēdētāram, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Nepamatotu maksājumu atgūšanas procedūra līdzinās prasībai ar neierobežotu pārbaudi tiesā, kurā pat tiesvedības gaitā var tikt iesniegti visi elementi, kas ir lietderīgi pareizai strīda izvērtēšanai.

Otrais pamats ir atvedināts no Vispārējās tiesas pieļauta tiesību uz aizstāvību un būtisku procedūras noteikumu pārkāpuma. Pirmkārt, Vispārējā tiesa neesot nodrošinājusi taisnīgas un sacīkstes principam atbilstošas debates, neprasot Parlamentam ievērot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 42. pantu. Parlamenta rīcībā esot administratīvās lietas un OLAF lietas materiāli, no kuriem tas var gūt priekšrocības pēc saviem ieskatiem, jo pierādījumi par darbu var būt atrodami abās lietās, tomēr tie var palikt neizpausti apelācijas sūdzības iesniedzējai. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama par likumīgu apstākli, ka ģenerālsēdētārs nebija uzklauzījis personīgi apelācijas sūdzības iesniedzēju.

Trešais pamats ir atvedināts no kļūdas tiesību piemērošanā, kļūdas faktu un pierādījumu juridiskā rakstura kvalifikācijā, diskriminācijas, *fumus persecutionis*, tiesiskās paļāvības un tiesiskuma principu pārkāpuma, kā arī no pilnvaru nepareizas izmantošanas. Pirmkārt, iesniegto dokumentu kritiskas analīzes neveikšana veido pamatojuma nesniegšanu. Otrkārt, esot pieļauts palīgu politisko tiesību aizskārums. Treškārt, nepamatotu maksājumu atgūšanas jomā pierādīšanas risku vispirms uzņemoties administrācija, kurai esot jānorāda pamatoti iemesli iegūtā apšaubīšanai. Ceturtkārt, Parlamenta priekšsēdētāja un ģenerālsēdētāja atteikums pret *Front national* deputātiem esot bijusi diskriminējoša. Visbeidzot, atteikums iesniegt administratīvās lietas un OLAF lietas materiālus liek apšaubīt tiesiskās paļāvības principu, tiesiskumu un veidojot pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – UB/VA, Tiger SCI, WZ UB maksātnespējas administratora statusā, *Banque patrimonie et immobilier SA*

(Lieta C-493/18)

(2018/C 364/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: UB

Atbildētājas: VA, Tiger SCI, WZ UB maksātnespējas administratora statusā, Banque patrimonie et immobilier SA

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai maksātnespējas administratora, ko ir iecēlusi dalībvalsts tiesa, kura ir uzsākusi maksātnespējas procesu, celta prasība ar mērķi panākt, ka tiek atzīts, ka attiecībā uz šo procesu nav piemērojamas hipotēkas, kas ir reģistrētas attiecībā uz parādnieka nekustamajiem īpašumiem citā dalībvalstī, kā arī šajā dalībvalstī īstenotā šo īpašumu pārdošana, ar mērķi atgriezt šos īpašumus parādnieka mantā, izriet tieši no maksātnespējas procesa un ir cieši ar to saistīta?
2. Apstiprinošās atbildes gadījumā, vai maksātnespējas procesa uzsākšanas dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija šīs maksātnespējas administratora celtās prasības izskatīšanai vai, tieši pretēji, tikai nekustāmo īpašumu atrašanās vietas dalībvalsts tiesām ir jurisdikcija šajā gadījumā, vai arī starp šīm dažādajām jurisdikcijām pastāv konkurējoša jurisdikcija un ar kādiem nosacījumiem?
3. Vai nolēmums, ar kuru tās dalībvalsts tiesa, kura ir uzsākusi maksātnespējas procesu, maksātnespējas administratoram dod tiesības celt prasību citā dalībvalstī, ja tā principā ietilpst tiesas, kas ir uzsākusi procesu, jurisdikcijā, var noteikt šīs citas valsts jurisdikciju, it īpaši tāpēc, ka šis nolēmums var tikt kvalificēts kā nolēmums par maksātnespējas procesa norisi Regulas [Nr. 1346/2000] ⁽¹⁾ 25. panta 1. punkta izpratnē un tādēļ to var atzīt bez jebkādas citas formalitātes, piemērojot šo tiesību normu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) – BT/Balgarska narodna banka

(Lieta C-501/18)

(2018/C 364/05)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: BT

Atbildētāja: Balgarska narodna banka

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Savienības līdzvērtības un efektivitātes principiem izriet, ka valsts tiesai ir pienākums pēc savas iniciatīvas uzskatīt, ka prasība ir tikusi celta pret dalībvalsti par pienākuma, kas izriet no Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punkta, neizpildi, ja prasības pamatā ir dalībvalsts ārpuslīgumiskā atbildība par kaitējumu, kas ir ticis nodarīts ar Savienības tiesību pārkāpumu, kuru ir izdarījusi dalībvalsts iestāde, un
 - LES 4. panta 3. punkts nav ticis minēts *expressis verbis* prasības pieteikumā kā juridiskais pamats, taču no prasības pamatojuma izriet, ka uz zaudējumiem tiek norādīts saistībā ar Savienības tiesību normu pārkāpumu;
 - tiesības uz zaudējumu atlīdzību ir tikušas balstītas uz valsts tiesību normu par tādu no vainas neatkarīgu valsts atbildību saistībā ar kaitējumu, kas ir ticis nodarīts, veicot administratīvu darbību, un kura rodas ar šādiem nosacījumiem: tiesību akta prettiesiskums, iestādes vai ierēdņa darbība vai bezdarbība, veicot administratīvu darbību, vai kas ir saistīta ar to; nodarīti materiāli vai nemateriāli zaudējumi; tieša cēloņsakarība starp zaudējumiem un iestādes prettiesisko darbību;
 - saskaņā ar dalībvalsts tiesībām tiesai pēc savas iniciatīvas, pamatojoties uz apstākļiem, uz kuriem ir balstīta prasība, ir jānosaka valsts atbildības juridiskais pamats saistībā ar tiesu iestāžu darbību?
- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) ⁽¹⁾, 27. apsvēruma izriet, ka, pamatojoties uz regulas 17. panta 3. punktu sniegts ieteikums, kurā ir ticis konstatēts dalībvalsts centrālās bankas izdarīts Savienības tiesību pārkāpums saistībā ar termiņiem garantēto noguldījumu izmaksai attiecīgās kredītiestādēs noguldītājiem, tādos apstākļos, kādi tie ir pamatlietā:
 - šīs kredītiestādes noguldītājiem piešķir tiesības valsts tiesā atsaukties uz ieteikumu, lai pamatotu prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar tieši šo Savienības tiesību pārkāpumu, ja tiek ņemtas vērā Eiropas Banku iestādes tiešās pilnvaras konstatēt Savienības tiesību pārkāpumus un ja ņem vērā, ka noguldītāji nav ieteikuma adresāti un tādi arī nevar būt, un ieteikums tiem nerada tiešas juridiskas sekas;
 - ir spēkā, ņemot vērā nosacījumu, ka pārkāptajā tiesību normā ir jābūt paredzētam skaidram un beznosacījuma pienākumam, ja ņem vērā, ka Direktīvas 94/19/EK ⁽²⁾ par noguldījumu garantiju sistēmām 1. panta 3. punkta i) apakšpunktā, ja to interpretē, lasot to kopā ar šīs direktīvas 12. un 13. apsvērumu, nav ietverti visi elementi, kas ir nepieciešami, lai pamatotu skaidru uz beznosacījuma pienākumu dalībvalstīm, un noguldītājiem netiek piešķirtas tiešas tiesības, kā arī ņemot vērā to, ka šajā direktīvā ir paredzēta tikai minimāla saskaņošana, kas nesniedz norādes, kuras izmantojot ir jākonstatē nepieejami noguldījumi, un ka ieteikums nav ticis pamatots ar citām skaidrām un beznosacījuma Savienības tiesību normām saistībā ar šīm norādēm, proti, trūkstošās likviditātes novērtējums un konkrēti neesošās neesošas izredzes uz izmaksu; pastāvošs pienākums noteikt agrīnās intervences pasākumus un turpināt veikt kredītiestādes komercdarbību;
 - ņemot vērā noguldījumu garantiju priekšmetu un Eiropas Banku iestādes pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 26. panta 2. punktu sniegt ieteikumus attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām, ir spēkā attiecībā uz valsts centrālo banku, kurai nav nekāda sakara ar valsts noguldījumu garantiju sistēmu un kura nav kompetentā iestāde atbilstoši šīs regulas 4. panta 2. punkta iii) apakšpunktam?
- 3) Vai no Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem, 2004. gada 12. oktobris, *Paul* u.c. (C-222/02, EU:C:2004:606, 38., 39., 43. un 49.–51. punkts), 1996. gada 5. marts, *Brasserie du pêcheur* un *Factortame* (C-46/93 un C-48/93, EU:C:1996:79, 42. un 51. punkts), 2000. gada 15. jūnijs, *Dorsch Consult*/Padome un Komisija (C-237/98 P, EU:C:2000:321, 19. punkts), un 1971. gada 2. decembris, *Zuckerfabrik Schöppenstedt*/Padome (5/71, EU:C:1971:116, 11. punkts), arī ņemot vērā šobrīd spēkā esošās pamatlietā piemērojamās Savienības tiesības, izriet, ka:
 - A) Direktīvas 94/19 tiesību normas, it īpaši tās 7. panta 6. punkts, piešķir noguldītājiem tiesības izvirzīt pret dalībvalsti prasījumus par zaudējumu atlīdzību saistībā ar nepietiekamu kredītiestādes, kas pārvalda to noguldījumus, uzraudzību un vai šīs tiesības attiecas tikai uz garantēto noguldījumu apmēru vai arī jēdziens “tiesības uz kompensāciju” šajā tiesību normā ir jāinterpretē plaši?

- B) tādi dalībvalsts centrālās bankas noteiktie uzraudzības pasākumi, lai reorganizētu kredītiestādi, kā pamatlietā, tostarp tādu maksājumu pārtraukšana, kas it īpaši ir paredzēti Direktīvas 2001/24/EK (³) 2. panta septītajā ievilkumā, ir nepamatota un nesamērīga ieviešanās noguldītāju tiesībās uz īpašumu, kas rada ārpuslīgumisko atbildību saistībā ar kaitējumu, kas nodarīts ar Savienības tiesību pārkāpumu, ja, ņemot vērā Likuma par kredītiestādēm 116. panta 5. punktu un Banku maksātspējas likuma 4. panta 2. punkta 1) apakšpunktu un 94. panta 1. punkta 4) apakšpunktu, attiecīgās dalībvalsts tiesībās ir paredzēts, ka, kamēr tiek veikti pasākumi, tiek aprēķināti līgumiskie procenti un ka prasījumi, kas pārsniedz garantēto noguldījumu apmēru, tiek apmierināti vispārīgajā maksātspējas procedūrā, kā arī to, ka var tikt maksāti procenti?
- C) dalībvalsts tiesībās paredzētie ārpuslīgumiskajai atbildībai saistībā ar kaitējumu, ko ir nodarījusi dalībvalsts centrālā banka ar darbību vai bezdarbību saistībā ar LESD 65. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā ietilpstošo uzraudzības pilnvaru izmantošanu, izvirzītie priekšnoteikumi nedrīkst būt pretrunā saskaņā ar Savienības tiesībām spēkā esošajiem šīs atbildības priekšnoteikumiem un principiem un konkrēti: principam par to, ka prasība par zaudējumu atlīdzību nav atkarīga no prasības atcelt tiesību aktu, un konstatētajai tāda priekšnoteikuma saskaņā ar valsts tiesībām nepieļaujamībai, ka tiesiska darbība vai bezdarbība, saistībā ar kuru tiek lūgta zaudējumu atlīdzība, vispirms ir jāatceļ; priekšnoteikuma saskaņā ar valsts tiesībām nepieļaujamībai par iestāžu un ierēdņu vainu, saistībā ar kuru darbību tiek lūgta zaudējumu atlīdzība; prasībām par materiālo zaudējumu atlīdzību izvirzītajam priekšnoteikumam, ka prasītājs prasības celšanas brīdī ir cietis faktiskus un drošus zaudējumus?
- D) pamatojoties uz Savienības tiesību principu, ka prasība par zaudējumu atlīdzību var tikt celta neatkarīgi no prasības atcelt tiesību aktu, ir jābūt izpildītam iestādes attiecīgās rīcības prettiesiskuma priekšnoteikumam, kas atbilst dalībvalsts tiesībās izvirzītajam priekšnoteikumam, atbilstoši kuram tiesiskā darbība vai bezdarbība, kādēļ tiek lūgta zaudējumu atlīdzība, proti, kredītiestādes reorganizācijas pasākumi, ir jāatceļ, ja ņem vērā apstākļus pamatlietā, kā arī turpinājumā norādīto:
- ka šie pasākumi nav vērsti pret prasītāju, kas ir kredītiestādes noguldītāja, kā arī, ka tai saskaņā ar valsts tiesībām un valsts judikatūru nav tiesību lūgt konkrēto lēmumu, ar kuriem ir tikuši noteikti pasākumi, atcelšanu un ka šie lēmumi ir stājušies spēkā;
 - ka Savienības tiesībās, šajā jomā konkrēti Direktīvā 2001/24, dalībvalstīm netiek paredzēts tiešs pienākums paredzēt iespēju apstrīdēt uzraudzības pasākumus visu kreditoru labā, lai konstatētu pasākumu spēkā esamību;
 - ka dalībvalsts tiesībās nav paredzēta ārpuslīgumiska atbildība par kaitējumu, kas ir ticis nodarīts, pamatojoties uz iestāžu vai ierēdņu tiesisku rīcību?
- E) gadījumā, ja tiek sniegta tāda interpretācija, ka pamatlietas apstākļos nav piemērojams iestādes attiecīgās rīcības prettiesiskuma kritērijs, kredītiestādes noguldītāju prasībām par zaudējumu atlīdzību saistībā ar dalībvalsts centrālās bankas darbību un bezdarbību un it īpaši par procentu par termiņā neizmaksātiem garantētiem noguldījumiem izmaksu, kā arī par noguldījumu, kas pārsniedz garantēto apmēro, izmaksu, uz kuriem tiek norādīts kā uz kompensāciju saistībā ar LESD 63.–65. panta un 120. panta, LES 3. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta pārkāpumu, ir jāpiemēro priekšnosacījumi, kurus Eiropas Savienības Tiesa izvirzījusi ārpuslīgumiskajai atbildībai par kaitējumu:
- kas ir ticis nodarīts ar iestādes tiesisku darbību, un konkrēti trīs kumulatīvie priekšnoteikumi, kā faktiskā kaitējuma esamība, cēloņsakarība starp to un attiecīgo rīcību, kā arī ārkārtējais un īpašais kaitējuma raksturs, it īpaši prasību par procentu izmaksu saistībā ar termiņā neizmaksātajiem garantētajiem ieguldījumiem gadījumā, vai
 - ekonomikas politikas jomā it īpaši priekšnoteikums “tikai ja ir konstatējams pietiekami smags augstāka juridiskā spēka tiesību normas, kuras mērķis ir privātpersonu aizsardzība, pārkāpums” galvenokārt, ja noguldītāji ceļ prasību par tādu noguldījumu izmaksu, kas pārsniedz garantēto apmēro, uz kuriem ir ticis norādīts kā uz zaudējumiem un kuriem ir piemērojama valsts tiesībās paredzētā procedūra, ja ņem vērā plašo novērtējuma brīvību, kura dalībvalstīm ir kopsakarā ar LESD 65. panta 1. punkta b) apakšpunktu un pasākumiem saskaņā ar Direktīvu 2001/24, un ja fakti, kas attiecas uz kredītiestādi un zaudējumu atlīdzību lūdzošo personu, ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti, taču visiem noguldītājiem ir piemērojamas vienas un tās pašas tiesību normas un konstitucionālo tiesību vienlīdzības tiesas priekšā princips?
- 4) Vai no Direktīvas 94/19 10. panta 1. punkta, lasot to kopā ar 1. panta 3) punkta i) apakšpunktu un 7. panta 6. punktu, interpretācijas un juridiskajiem apsvērumiem Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 21. decembra spriedumā *Vervloet* u.c. (C-76/15, EU:C:2016:975, 82.–84. punkts) izriet, ka direktīvas tiesību normu piemērošanas jomā ietilpst noguldītāji:

- kuru noguldījumi periodā no kredītiestādes maksājumu pārtraukšanas līdz tās licences bankas darījumu veikšanai darbības atsaukšanai nebija izmaksājami, pamatojoties uz līgumiem un likuma tiesību normām, un attiecīgais noguldītājs nebija norādījis, ka viņš vēlas atmaksu;
- kuri ir piekrituši noteikumam, atbilstoši kuram ir paredzēta noguldījumu izmaksa garantētajā apmērā saskaņā ar dalībvalsts tiesībās paredzēto procedūru, arī konkrēti pēc kredītiestādes, kura pārvalda noguldījumus, licences atsaukšanas, un šis priekšnoteikums ir izpildīts; un
- minētajam noguldījumu līguma noteikumam saskaņā ar dalībvalsts tiesībām ir likuma spēks starp līgumslēdzējām pusēm?

Vai no šīs direktīvas vai citām Savienības tiesību normām izriet, ka valsts tiesa drīkst neņemt vērā šādu noguldījumu līguma noteikumu un drīkst pārbaudīt noguldītāja prasību par procentu izmaksu saistībā ar termiņā nenotikušu noguldījumu garantētajā apmērā izmaksu atbilstoši šim līgumam, neņemot vērā priekšnoteikumus, kas ir izvirzīti attiecībā uz ārpuslīgumisko atbildību par kaitējumu, kas ir ticis nodarīts ar Savienības tiesību pārkāpumu, un pamatojoties uz Direktīvas 94/19 7. panta 6. punktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV 2010, L 331, 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV 1994, L 135, 5. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/24/EK (2001. gada 4. aprīlis) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju (OV 2001, L 125, 15. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. jūlijā iesniedza Conseil d'État (Francija) –
COPEBI SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)**

(Lieta C-505/18)

(2018/C 364/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: COPEBI SCA

Atbildētāja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Otra lietas dalībniiece: *Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Komisijas Lēmums 2009/402/EK (2009. gada 28. janvāris) par “ārkārtas rīcības plāniem” augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija (C 29/05 (ex NN 57/05)) ⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz atbalstu, ko *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture* (ONIFLHOR) izmaksāja *Comité économique agricole du bigarreau d'industrie* (CEBI) un ko “bigarreau” šķirnes ķiršu audzētājiem rūpnieciskai pārstrādei piešķira ražotāju grupas, kas ir CEBI locekļi, lai gan CEBI nav viena no astoņām lēmuma 15. punktā minētajām lauksaimniecības ekonomikas komitejām un attiecīgais atbalsts atšķirībā no šī lēmuma 24.–28. punktā aprakstītā finansēšanas mehānisma bija finansēts tikai ar ONIFLHOR subsīdijām, nevis no ražotāju brīvprātīgām iemaksām, sauktām par nozares iemaksām?

⁽¹⁾ OV L 127, 11. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza Supreme Court (Īrija) –
Minister for Justice and Equality/OG**

(Lieta C-508/18)

(2018/C 364/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister for Justice and Equality

Atbildētājs: OG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai prokurora neatkarība no izpildvaras jānosaka saskaņā ar viņa vietu attiecīgās valsts tiesību sistēmā? Ja nē, tad pamatojoties uz kādiem kritērijiem ir jānosaka neatkarība no izpildvaras?
- 2) Vai prokurors, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pakļauts iespējamai tiešai vai netiešai Tieslietu ministrijas vadībai vai tās norādījumiem, ir pietiekami neatkarīgs no izpildvaras, lai to varētu uzskatīt par tiesu iestādi Pamatlēmuma ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Ja tā ir, vai prokuroram ir arī jābūt funkcionāli neatkarīgam no izpildvaras, un kādi ir kritēriji, pēc kuriem jānosaka funkcionālā neatkarība?
- 4) Vai prokurors, kurš ir neatkarīgs no izpildvaras un kura pienākumos ietilpst vienīgi uzsākt un veikt izmeklēšanas un nodrošināt, ka šādas izmeklēšanas tiek veiktas objektīvi un tiesiski, uzrādīt apsūdzību, izpildīt tiesas lēmumus un veikt kriminālvajāšanu saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, un kurš neizsniedz valsts apcietināšanas orderus un nedrīkst pildīt tiesas funkcijas, ir “tiesu iestāde” atbilstoši Pamatlēmuma 6. panta 1. punktam?
- 5) Vai Lībekas Prokuratūra ir tiesu iestāde 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 6. panta 1. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/JAI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (Pamatlēmums) (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza Supreme Court (Īrija) –
Minister for Justice and Equality/PF**

(Lieta C-509/18)

(2018/C 364/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister for Justice and Equality

Atbildētājs: PF

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kritēriji, pēc kuriem nosaka, vai prokurors, kas ir izraudzīts par izsniegšanas tiesu iestādi atbilstoši [Pamatlēmuma ⁽¹⁾] 6. panta 1. punktam, ir tiesu iestāde šī 2002. gada Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 6. panta 1. punktā ietvertā teikuma autonomā izpratnē, ir šādi: 1) prokurors ir neatkarīgs no izpildvaras un 2) savā tiesību sistēmā tiek uzskatīts par tādu, kas īsteno tiesvedību vai piedalās tiesas spriešanā?
- 2) Ja nē, tad kādi ir kritēriji, pēc kuriem valsts tiesa nosaka, vai prokurors, kas ir izraudzīts par izsniegšanas tiesu iestādi atbilstoši Pamatlēmuma 6. panta 1. punktam, ir tiesu iestāde atbilstoši 6. panta 1. punktam?
- 3) Ja kritēriji iekļauj prasību, ka prokuroram jāīsteno tiesvedība vai jāpiedalās tiesas spriešanā, vai tas ir jānosaka saskaņā ar prokurora statusu viņa tiesību sistēmā vai saskaņā ar konkrētiem objektīviem kritērijiem? Ja tas ir jādara saskaņā ar objektīviem kritērijiem, tad kādi tie ir?
- 4) Vai Lietuvas Republikas Prokuratūra ir tiesu iestāde šī 2002. gada Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 6. panta 1. punktā ietvertā teikuma autonomā izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/JAI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (Pamatlēmums) (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. augustā iesniedza Conseil d'État (Francija) –
Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé**

(Lieta C-517/18)

(2018/C 364/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: Fédération des fabricants de cigares

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Cita lietas dalībniece: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) ⁽¹⁾ 13. panta 1. un 3. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām tiek aizliegts uz iepakojuma vienībām, ārējiem iepakojumiem un tabakas izstrādājumiem izmantot jebkādu preču zīmes nosaukumu, kurā ir norādītas konkrētas īpašības, neatkarīgi no tā atpazīstamības?
- 2) Vai, ņemot vērā interpretāciju, kas ir jāsniedz direktīvas 13. panta 1. un 3. punktam, ar to tiesību normām, ciktāl tās ir piemērojamas komerciāliem nosaukumiem un preču zīmēm, tiek ievērotas tiesības uz īpašumu, vārda brīvība, darījumdarbības brīvība un samērīguma un tiesiskās noteiktības principi?

- 3) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā, vai ar direktīvas 13. panta 1. un 3. punkta tiesību normām, lasot tās kopsakarā ar šīs pašas direktīvas 24. panta 2. punktu, ir ievērotas tiesības uz īpašumu, vārda un darījumdarbības brīvības un samērīguma princips?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija spriedums – *Simpson/Padome*

(Lieta T-646/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Paaugstinājums pakāpē – Klasificēšana pakāpē – Lēmums nepiešķirt ieinteresētajai personai AD 9 pakāpi pēc veiksmīgas atklātā AD 9 pakāpes konkursa nokārtošanas – Prasības noraidīšana pirmajā instancē pēc Vispārējās tiesas veiktās lietas nodošanas atpakaļ – Iztiesāšanas sastāvs, kas ir izdevis rīkojumu pirmajā instancē – Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūra – Ar likumu izveidota tiesa – Likumīgas tiesas princips)

(2018/C 364/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Erik Simpson (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: M. Velardo, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un E. Rebasti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson/Padome* (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), ar ko tiek lūgts atcelt šo rīkojumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 24. jūnija rīkojumu *Simpson/Padome* (F-142/11 RENV).
- 2) Nodot lietu atpakaļ Vispārējās tiesas palātai, kura nav lēmusi par šo apelācijas sūdzību.
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 19. jūlija spriedums – *HG/Komisija*

(Lieta T-693/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Darbs trešā valstī – Administrācijas piešķirts mājoklis – Disciplinārsods – Pirmajā instancē celtas prasības noraidīšana – Iztiesāšanas sastāvs, kas pasludināja spriedumu pirmajā instancē – Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas kārtība – Ar likumu izveidota tiesa – Likumīgas tiesas princips)

(2018/C 364/11)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: HG (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji G. Berscheid un C. Berardis-Kayser, vēlāk G. Berscheid un T. Bohr, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 19. jūlija spriedumu *HG/Komisija* (F-149/15, EU:F:2016:155), kurā tiek lūgts atcelt šo spriedumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 19. jūlija spriedumu *HG/Komisija* (F-149/15).
- 2) Nodot lietu atpakaļ citai Vispārējās tiesas palātai, nevis tai, kas izskatīja šo apelāciju.
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. jūnijā – Gollnisch/Parlaments**(Lieta T-375/18)**

(2018/C 364/12)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Bruno Gollnisch (*Villiers-le-Mahieu*, Francija) (pārstāvis: B. Bonnefoy-Claudet, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka Delegācijas attiecībām ar Japānu priekšsēdētāja lēmums, kas paziņots 2018. gada 20. martā, ir pretiesisks;
- atcelt šo lēmumu;
- kopumā atcelt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja, kā arī Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra netiešu lēmumu noraidīt tiem 2018. gada 2. maijā iesniegtās sūdzības;
- atcelt pēc iepriekš minētajiem aktiem pieņemtos aktus un veiktos pasākumus;
- piešķirt prasītājam 1 euro summu kā kompensāciju par morālo kaitējumu, kas izriet no tā izslēgšanas no parlamenta ceļojuma un atlīdzības, uz ko tam ir tiesības, neievērošanas;
- piešķirt viņam arī summu 3 500 euro apmērā par izdevumiem, kas radušies, sagatavojot šo prasību;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz īstenošanas noteikumu, ar kuriem reglamentē delegāciju darbu un braucienus ārpus Eiropas Savienības, pārkāpumu.
2. Otrais pamats attiecas uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību un uz labu pārvaldību pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – SFIE-PE/Parlaments

(Lieta T-401/18)

(2018/C 364/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE)* (Brisele, Beļģija)
(pārstāve: L. Levi, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
 - atcelt 2018. gada 2. jūlija lēmumu par mutisko tulkus pieprasījumu attiecībā uz 2018. gada 3. jūliju, kā arī turpmākos lēmumus par mutisko tulkus pieprasījumiem attiecībā uz 2018. gada 4., 5., 10. un 11. jūliju;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir noteikts 10 000 euro apmērā;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz kolektīvu rīcību un tiesības uz informāciju un konsultācijām, kuras ir atzītas Pamattiesību hartas 28. un 27. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā [– Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgā deklarācija par darba ņēmēju pārstāvību] (OV 2002, L 80, 29. lpp.), un kuras ir precizētas un īstenotas ar pamatnolīgumu, kas starp Eiropas Parlamentu un šīs iestādes personāla arodbiedrībām vai profesionālajām apvienībām ir noslēgts 1990. gada 12. jūlijā, kā arī, ka ir pārkāptas Hartas 41. pantā atzītās tiesības uz labu pārvaldību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka akta autora kompetencē nebija to izdot un ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas ir paredzētas Hartas 47. pantā.

Prasība, kas celta 2018. gada 3. jūlijā – Aquino u.c./Parlaments

(Lieta T-402/18)

(2018/C 364/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Roberto Aquino (Brisele, Beļģija) un 30 citi prasītāji (pārstāve: L. Levi, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to:
 - atcelt 2018. gada 2. jūlija lēmumu par mutisko tulku pieprasījumu attiecībā uz 2018. gada 3. jūliju, kā arī turpmākos lēmumus par mutisko tulku pieprasījumiem attiecībā uz 2018. gada 4., 5., 10. un 11. jūliju;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir noteikts 1 000 euro apmērā attiecībā uz katru prasītāju;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus, kuri būtībā ir tādi paši vai līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-401/18 SFIE-PE/Parlaments.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. jūlijā – RATP/Komisija

(Lieta T-422/18)

(2018/C 364/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Parīze, Francija) (pārstāvji: E. Morgan de Rivery, P. Delelis un C. Lavin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Komisijas 2018. gada 5. marta Lēmumu nodrošināt piekļuvi dokumentiem, uz kuriem attiecas lūgums par piekļuvi dokumentiem, kuri reģistrēti ar Nr. GestDem 2017/7530 saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem un

— katrā ziņā, piespriet Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 4. punktu, kā arī Komisijas Labas administratīvās prakses kodeksa, kas pievienots Komisijas iekšējā reglamenta pielikumā (C(2000) 3614 (OV 2000, L 308, 26. lpp.), 5. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 5. panta 6. punktu nodaļā par Regulas Nr. 1049/2001 īstenošanas noteikumiem, jo Komisijai nebija tiesību jebkādā veidā paziņot strīdīgos dokumentus, neinformējot par to prasītāju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā paredzēto labas pārvaldības principu, kā arī nav izpildījusi rūpības pienākumu, kāds tas ir noteikts attiecīgajā judikatūrā, un līdz ar to Komisija nav ievērojusi Regulas Nr. 1049/2001 mērķi, saskaņā ar kuru atbilstoši tās 1. panta c) apakšpunktam šīs regulas mērķis ir "sekmēt labu administratīvo praksi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem."
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo, otro un trešo ievilkumu, jo tā ir atteikusies piemērot izņēmumus, uz kuriem atsaucās prasītāja. Šim pamatam ir trīs daļas:
 - pirmajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, jo tā apzināti atteicās piemērot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, kas piemērojama dokumentiem;
 - otrajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu, jo tā atteicās ņemt vērā iejaukšanos tiesvedībā, kas līdz ar dokumentu paziņošanu bija kļuvusi nozīmīga;
 - trešajā daļā tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu, Pamattiesību hartas 7. pantu, kā arī LESD 339. pantu, jo tā neņēma vērā prasītājas komerciālās, finansiālās un stratēģiskās intereses.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas esot pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.) 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. pantu, jo tā atteicās aizklāt attiecīgās fiziskās personas, strīdīgo dokumentu autores, identitāti.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot izpildījusi prasību norādīt pamatojumu, kas tai ir jāņem vērā saskaņā ar LESD 296. pantu, pirms vai pēc dokumentu nosūtīšanas neinformējot prasītāju par iemesliem, kas varēja pamatot tās vēlmi nosūtīt minētos dokumentus.

Prasība, kas celta 2018. gada 13. jūlijā – Tilly-Sabco/Komisija

(Lieta T-437/18)

(2018/C 364/16)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francija) (pārstāvji: R. Milchior un S. Charbonnel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu prasītājas prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar Īstenošanas regulu (ES) 689/2013 (2013. gada 18. jūlijs), ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV L 196/13, 19.6.2013);
- galvenokārt atzīt, ka Komisijai ir pienākums izmaksāt prasītājai naudas summu 3 238 000 EUR apmērā, no kuras
- 2 848 000 EUR atbilst nesaņemtajām kompensācijām par laikposmā no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim veiktajiem pārdošanas darījumiem;
- 390 000 EUR ir kompensācijas attiecībā uz negūto peļņu saistībā ar neveiktajiem pārdošanas darījumiem par papildus 3 550 tonnām ar galamērķi Tuvo Austrumu valstīs šajā pašā laikposmā;
- piespriest Komisijai samaksāt galvenokārt prasīto naudas summu 3 238 000 EUR apmērā,
- pārvērtējot un pieskaitot kompensācijas procentus, sākot no 2010. gada 20. septembra līdz sprieduma pasludināšanai šajā tiesvedībā, gada inflācijas līmenī, kādu Eurostat (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā laikposmā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;
- pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas datuma, atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) ir noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot divus procentpunktus;
- atļaut prasītājai pielāgot tās procesuālo rakstu un prasījumus gadījumā, ja Komisija pirms tiesvedības par šo prasību rakstveida daļas beigām pieņemtu Īstenošanas regulu, ar kuru tiktu aizstāta Regula 689/2013;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri atbilst trīs kompensācijas prasības būtiskiem nosacījumiem, kas šajā lietā esot kumulatīvi izpildīti, proti, ka ir noticis pārmestās rīcības prettiesiskumam atbilstošs kaitējumu radošs notikums, ir radies kaitējums un starp kaitējumu radošo notikumu un kaitējumu pastāv cēloņsakarība.

Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka, pieņemot Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2013 (2013. gada 18. jūlijs), ar ko nosaka eksporta kompensācijas par mājputnu gaļu (OV 2013, L 196, 13. lpp.), kuru Tiesa ir atcēlusi ar 2017. gada 20. septembra spriedumu *Tilly-Sabco*/Komisija (C-183/16 P, EU:C:2017:704), ir izdarīts Savienības tiesību pārkāpums, kas ir pietiekams, lai konstatētu pietiekami būtiska pārkāpuma esamību.

Otrkārt, tā uzskata, ka Komisija, prettiesiski pieņemot tiesību aktu, ar kuru līdz nulles apmēram ir samazinātas kompensācijas par saldētas cāļu gaļas pārdošanu uz noteiktām valstīm ārpus ES zonas, ir izdarījusi pietiekami būtisku pārkāpumu, kas veido kaitējumu radījušo notikumu, kura dēļ prasītājai ir radies reāls un droši zināms kaitējums. Šis kaitējums, kā norāda prasītāja, izpaužas apstākļi, ka tā nav saņēmusi kompensācijas līdz 2013. gada 31. decembrim.

Treškārt, prasītāja sabiedrība norāda, ka tā pamatoti pieprasot kompensāciju par tai radītajiem zaudējumiem saistībā ar kompensāciju prettiesisko atcelšanu laikposmā no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim. Komisijas kļūdainā rīcība tādējādi esot tai apgalvoti nodarītā kaitējuma noteicošais cēlonis un līdz ar to starp šo kļūdu un minēto kaitējumu pastāvēt nepastarpināta un tieša saikne.

**Prasība, kas celta otrdiena, 2018. gada 31. jūlijā – Lotte/EUIPO – Générale Biscuit-Glico France
("PEPERO original")**

(Lieta T-459/18)

(2018/C 364/17)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lotte Corp. (Seula, Dienvidkoreja) (pārstāvis: G. Ringeisen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībniece: Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskā preču zīme "PEPERO original" sarkanā, brūnā, dzeltenā, baltā krāsā

Process EUIPO: Spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 11. maija lēmums lietā R 913/2017-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to tika atzīta par spēkā neesošu LOTTE Eiropas Savienības preču zīme Nr. 7 413 651 un tika piespriests atlīdzināt Générale Biscuit-Glico France izmaksas un nodevas;
- piespriest EUIPO un Générale Biscuit-Glico France atlīdzināt LOTTE profesionālas pārstāvības izdevumus katrā procesā;
- piespriest EUIPO un Générale Biscuit-Glico France atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 8. panta 5. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. jūlijā – Telenet/Komisija

(Lieta T-470/18)

(2018/C 364/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Telenet (Mehelena, Beļģija) (pārstāvji: Y. Desmedt un E. Monard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriet Komisijai atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas Lēmumu C(2018) 3410 *final* (2018. gada 25. maijs), kas ir pieņemts atbilstoši Direktīvas 2002/21/EK ⁽¹⁾ 7. panta 3. punktam attiecībā uz lietu BE/2018/2073 – vairumtirdzniecības līmeņa vietēja piekļuve fiksētā vietā Beļģijā; lietu BE/2018/2074 – plašpatēriņa produktu vairumtirdzniecības līmeņa centralizēta piekļuve fiksētā vietā Beļģijā un lietu BE/2018/2075 – vairumtirdzniecības līmeņa televīzijas apraide Beļģijā.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Direktīvas 2002/21/EK 7. panta 4. punktu un, neuzsākdama pārbaudes II posmu, ir ļaunprātīgi izmantojusi savu rīcības brīvību.
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Komisija vairākkārt esot paudusi bažas par Beļģijas regulatīvās iestādes sniegto tirgus definīciju.
 - Prasītāja papildus apgalvo, ka gadījumā, kad Komisijai ir nopietnas šaubas par piedāvāto regulatīvo pasākumu, tai saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK 7. panta 4. punktu esot jāierosina II posma pārbaude.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav norādījusi pamatojumu, balstoties uz kuru tā ir secinājusi, ka ar izraudzīto tirgus definīciju netiek mainīts regulējošais iznākums.
 - Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka II posma izmeklēšanu var neuzsākt tādēļ, ka ar Komisijas ieskatā atbilstošāko tirgus definīciju tiktu sasniegts tas pats regulējošais iznākums, kāds ir piedāvāts pasākuma projektā. Ar atbilstošo tirgus definīciju nešaubīgi tiktu mainīta prasītājas juridiskā situācija.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav nodrošinājusi Direktīvā 2002/21/EK ietvertās procesuālajās garantijas.
 - Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka attiecībā uz pasākuma projektā, kuru Beļģijas regulatīvā iestāde ir iesniegusi Komisijai, ietverto tirgus definīciju neesot notikusi Direktīvas 2002/21/EK 6. pantā un 16. panta 6. punktā paredzētā publiskā apspriešana.
 - Prasītāja turklāt apgalvot, ka Komisija esot pārkāpusi procedūras noteikumus, komentēdama priekšlikumu, par kuru nav notikusi publiska apspriešana.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV 2002, L 108, 33.lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 2. augustā – WV/EĀDD

(Lieta T-471/18)

(2018/C 364/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: WV (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2017. gada 27. novembra lēmumu ar atsauces numuru “*eeas.ba.hr.3(2017)6459331*”, kura avots ir [konfidenciāli] ⁽¹⁾ un ar kuru tiek noteikts ieturējums no prasītājas darba samaksas par 72 kalendārajām dienām;
- ciktāl nepieciešams, atcelt 2018. gada 2. maija lēmumu (“*eeas.ba.hr.3/ED/lid(2018)2309062*”), ar kuru ir skaidri noraidīta prasītājas 2018. gada 3. janvārī iesniegtā sūdzība;
- nolemt, ka summām, kas šīs atcelšanas rezultātā ir atmaksājamas prasītājai, ir jāpieskaita nokavējuma procenti ar likmi 5 % gadā vai jebkādu citu Vispārējās tiesas noteiktu likmi, kas tiek aprēķināti faktiskās atmaksas dienā par laiku, kas pagājis no dažādo ieturējumu veikšanas datuma;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu par to, ka esot pārkāpti Civildienesta noteikumu (1.e panta 2. punkts, 12., 12.a, 21., 25., 26., 55. un 60. pants, neesot izpildīts pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses un neesot ievērots labas pārvaldības princips, kā arī esot pārkāpti Civildienesta noteikumu IX pielikuma 1. un 2. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.). Prasītāja atsauca arī uz to, ka esot pārkāpti Pamattiesību hartas 41., 47. un 52. pants, kā arī pārkāpta Eiropas Cilvēktiesību konvencija un tiesības uz aizstāvību, pārkāpts LESD 296. pants, kā arī esot ļaunprātīgi izmantotas tiesības un nepareizi izmantota procedūra, un arī izņemami acīmredzami pārkāpts tiesiskās paļāvības princips un pušu procesuālo tiesību vienlīdzība. Visbeidzot, prasītāja atsauca uz to, ka esot pārkāpts princips, ka administrācijai lēmums ir jāpieņem tikai, balstoties uz likumīgi pieņemamiem apsvērumiem, proti tādiem apsvērumiem, kas ir atbilstīgi un kuros nav acīmredzamu kļūdu faktu vai juridiskajā vērtējumā, kā arī esot pārkāpti samērīguma, sacīkstes un tiesiskās drošības principi, un arī izņemami pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) princips.

⁽¹⁾ Konfidenciālie dati ir aizsegti.

Prasība, kas celta 2018. gada 10. augustā – XF/Komisija

(Lieta T-482/18)

(2018/C 364/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: XF (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2017. gada 2. oktobra lēmumu nepiešķirt viņam iekārtošanās pabalstu, kad viņš pārvācās un stājās amatā EĀDD galvenajā mītnē;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu par Civildienesta noteikumu 20. panta un to VII pielikuma 5. panta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. augustā – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (“CINKCIARZ”)

(Lieta T-501/18)

(2018/C 364/21)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Currency One S. A. (Poznaņa, Polija) (pārstāvis: P. Szmidt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CINKCIARZ” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 678 991

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 18. jūnija lēmums lietā R 2598/2017–5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesā Apelācijas padomē radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV